

[Jeppesen (Drusebjerg).]

i tilsvarende Grad mindske Importen udefra. Det, det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa, er at udnytte de naturlige Muligheder, vi har for at forsyne vort Land med Sukker, dels derved, at vi tager Landbrugsjorden i Brug til dette Formaal og derved sysselsætter saa mange som muligt, dels derved, at Fabriksvirksomheden paa dette Omraade foregaar indenfor Landets Grænser. Det forekommer mig, at Lovforslaget, som det foreligger her efter Forhandlingerne i det høje Folketing og efter Forhandlinger mellem de i Sagen interesserede Faktorer, fremtræder i en saadan Form, at det er forsvareligt for den høje Rigsdag at vedtage det. Det, der opnaas ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, er, at der skabes taalelige Dyrkningsforhold for dem, som skal dyrke Sukkerroer, og at Forbrugerne af Sukker værnes mod Prisopskruninger, og endelig, hvad der ikke er det mindst vigtige: Ordningen hviler finansielt set i sig selv.

Lovforslagets Gennemførelse vil, som det er nævnt af den ærede Ordfører for Venstre, medføre en Fordyrelse af denne saa vigtige Livsfornødenhed, som Sukkeret er, men jeg tror, at naar man tager i Betragtning, at dette sker med den Virkning, at det er til Støtte for Sukkerroedyrkerne og for saavel Arbejderne indenfor Industrien som for dem, der er beskæftiget ved Pansningen af Roerne, saa vil de Borgere, som skal købe Sukkeret, tage den mulige Fordyrelse af Sukkeret, der vil finde Sted, med Sindsro, saa meget mere som det ikke kan komme til at dreje sig om ret mange Kroner pr. Husstand, naar Resultatet gøres op. Jeg synes, at man fra Venstres Side lægger lidt for megen Vægt paa denne Fordyrelse. Jeg tror, at naar man regner ud — og det er jo ikke vanskeligt at regne ud, hvad det vil betyde for en Husstand, naar man ved, hvor stort Forbruget er —, hvor meget det kommer til at dreje sig om for den enkelte Husstands Vedkommende, saa vil man ikke se paa det med den Rædsel, som Venstres ærede Ordfører mente, naar det viser sig, at Resultatet i Kroner og Øre kun bliver ganske ubetydeligt. Jeg tror, at Befolkningen som de gode Samfundsborgere, de fleste er, vil tage dette lille Tillæg som en naturlig Følge af, at Landets Forsyning sikres. Den ærede Ordfører for Venstre har jo i øvrigt heller ikke givet nogen Anvisning paa, hvor han vil tage Pengene fra til Dækning af det Indtægtstab, som Staten vil komme til at lide. En forhøjet Chokolade- og Sukkerafgift har ganske vist været nævnt, men jeg tror, at den ærede Ordfører saa

langt fra kan bygge paa det Forbrug, der har været i de nærmest foregaaende Aar. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Forbruget af disse Varer, som jeg skal indrømme er et afgjort Luksusforbrug, vil falde saa stærkt, at der slet ikke kan blive Tale om, at det vil give saa stort et økonomisk Resultat som det, den ærede Ordfører nævnte. Der vil opstaa et Indtægtstab for Statskassen, som skal dækkes under en eller anden Form, og jeg tror ikke, at Tiden er til at komme med nye Skattepaalæg — det tror jeg heller ikke, den ærede Ordfører er saa særlig stemt for. Men Konsekvensen af det ærede Medlems og hans Partis Stilling maa jo blive den, at der maatte et Skattepaalæg til under en eller anden Form, direkte eller indirekte.

Saa talte det ærede Medlem endelig om Styret fra den røde Bygning i Forbindelse med denne Sag. Jeg forstaaer ikke rigtig denne Udtalelse. Efter min Opfattelse drejer det sig her om en Ordning, som bliver bifaldet af Rigsdagen, og en Ordning, som man forud har aftalt med de interesserede Faktorer, og naar denne er gennemført, bliver det de sædvanlige Led indenfor hele denne Virksomhed, der kommer til at føre den ud i Livet. Den ærede Ordfører kan maaske med nogen Virkning fremføre Udtalelser af den Art i et lukket Venstremøde, men jeg kan forsikre ham om, at i Landstinget har de ingen Virkning.

Der er talt meget om denne Sag, og talt saa meget, at den nu maa være klar til, at sidste Haand kan lægges paa Værket ved at ophøje det Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord, til Lov, og jeg vil i Tilslutning til den ærede sidste Taler henstille, at det gennemføres saa hurtigt som muligt. Der er mange Faktorer, som har Krav paa en hurtig Afgørelse; det er ikke alene Dyrkerne, men ogsaa andre Faktorer indenfor denne vidtforenede Virksomhed, som har Krav paa at faa at vide, hvor de er henne i det kommende Aar. Hvis Lovforslaget skal i Udvalg, vil jeg derfor henstille, at Udvalgsarbejdet foregaar saa hurtigt, at Lovforslaget i hvert Fald i næste Uge kan ophøjes til Lov.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for Regeringspartierne og det konservative Folkeparti for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget, og jeg takker ogsaa Venstres Ordfører for de venlige personlige Bemærkninger, som han henvendte til mig; jeg beklager, at han ikke